

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Curs de prezentatori de discotecă. Aflăm că la Centrul Creării Populare Bucureşti, Piața Lahovary nr. 7 se va desfășura un astfel de curs cu o durată de aproximativ 6 luni. Data limită pentru inscrieri: 1 noiembrie. Va urma un concurs de selecție. Informații și relații suplimentare se pot obține la 59 51 85 și 59 33 79. ● Grădiniță muzicală va funcționa în aceeași adresă, curs pentru preșcolari sponsorizat de firma YAMAHA.

● Cursuri importante și utile: a. canto-muzică ușoară condusă de Angela Ciocină și Ionel Tudor; chitară cu Nicolae Epareanu, chitară bas cu Eugen Tegu; instrumente populare de suflat cu Radu Simion și Dumitru Zamfiră. Un loc cu mulți suflători care să reiau activitatea de la toamnă cu multe nouătăți. Ciprian Podăreanu ne promite stiri permanente din acest loc, unde mai sunt oameni preoccupați de soarta muzicii, a viitoarelor generații de artiști. Avind acum ministru al culturii un om și scene trăim cu speranță că toata genurile vor fi sprijinite cu aceeași vigoare ca cea de care a beneficiat Festivalul „George Enescu”! ● Am aflat sămbătă de la Gabriel Cotabătă că va susține un concert pe 27 octombrie în București, dinăuntru va lipsi o vreme plecind în Italia. În aceeași emisiune TV i-am revăzut pe Denis Roman, pe Bryan Adams, care, culmea, privit atent dovedește că se descurcă greu cu play-back-ul. Gloria Estefan, Feargal Sharkey, s.a. Tele-Clubul turcesc a fost plăcut și ceva mai dinamic decât în alte ocazii. Deci se pot selecționa clipuri noi și bune! ● Rob Tyner, solistul vocal de la MC5 a decedat luna trecută la locuința sa din Michigan. Era unul dintre fondatorii din 1967. Avea 46 de ani, o soție și trei fizice. ● Ice Cube va lansa în a-

Un copil-minune, Macaulay Culkin, deja actor celebru, citește ce poate pentru că nu găsește P.R. & S!

ROCK FAN NR. 1/1991

De la colaboratorul nostru din Sibiu, Marius Oltean primim primul număr al ziarului realizat de Grupul de publicații „Călăuza”, str. Horea nr. 24 din DEVA. Echipa este formată din Dana Aldea, Ștefan Budoi, Ștefan Caraman, Radu Stoica, Ciprian Ieșan.

Succes colegilor noștri și așteptăm următoarele aparitii, direct de la sursă!

11 000 de dolari. Proprietarii unui restaurant chinezesc din Troy vor expune „trofeul negru” achiziționat de la vecina lor din Michigan. ● August Darnell (Kid Creole) intenționează să înregistreze un album cu o participare selectă dar fără The Coconuts. Mizează pe Cab Calloway, Deborah Harry, James Brown și Buster Poindexter. ● Mudhoney grup lider al casei Sub Pop din Seattle și-a scos al-

vor avea și un mini L.P. după cele două deja impuse în topuri. Conține reluări din repertoriile colegilor, cum ar fi „Attitude” (de la The Misfits), „Ain't Fun” (Dead Boys), cu Michael Monroe de la Hanoi Rocks, „Black Leather” (Sex Pistols), „New Rose” (The Damned). Fani GNR vor fi surprinși văzând sursele de inspirație! ● Steve Howe prezent la turneu Yes, a revenit la cariera solistică intreruptă acum 10 ani cu albumul „Turbulence”. În „Smash Hits” din 15 octombrie se semnalează că single-ul lui Bryan Adams s-a vinclat în peste 1 milion de exemplare în Marea Britanie, fiind primul care atinge această performanță de la „The Power Of Love” — Jennifer Rush (1985) începând. Nici unul, nici celălalt nu-s britanici! Iată și lista din acest an (în zile) a vînzărilor: 1. „(Everything I Do) I Do It For You” — Bryan Adams, 2. „The Shoop Shoop Song” — Cher, 3. „Do The Bartman” — The Simpsons, 4. „Any Dream Will Do” — Jason Donovan, 5. „The One And Only” — Chesney Hawkes, 6. „I Wanna Sex You Up” — Color Me Badd, 7. „3 A.M. Eternal” — The KLF, 8. „I'm Too Sexy” — Right Said Fred, 9. „More Than Words” — Extreme, 10. „Should I Stay Or Should I Go” — The Clash. ● Cine e Rozalla, apariție fulgeratoare în clasamentul britanic cu piesa „Everybody's Free (To Feel Good)? S-a născut în Zambia dar a crescut în Zimbabwe. Spune că are mai mult de 21 de ani dar refuză să precizeze (ca fetele). În Zimbabwe a avut 5 melodii de locul întâi. Rezistă cu greu în clima londoneză. Deocamdată duce o viață izolată dar după cum arată nu va dura mult! ● Nume reale ale unor vedete. „Salt” — Sandy Denton, „Pepa” — Cheryl James, „Prince Be” (de la PM Dawn) — Attrelli Cordes, „Slash” — Saul Hudson, „The Fresh Prince” — Will Smith, „Heavy D.” — Dwight Myers. ● „Jov ride” a obținut premiul MTV Europe din partea telespecta-

București — Sibiu — 120 lei

Un singur număr al revistei pe care doream să-l experiem, conform promisiunii făcute celor care au răiat unele exemplare, ar costa 120 lei pînă la Sibiu, ca urmare a reacăzării sau inghețării la nivel inalt a prețurilor din domeniul Poștelor. Evident mai multe bucati ar costa mai mult, iar prin mărire distanței ar fi și mai și. O publicație de 5 lei expediată cu 120 ne-ar duce direct la Cartea Recordurilor! Operația o realizam strict din fondurile personale ale echipei redacționale (sume nedecotate deși s-au trimis la domiciliu peste 1 000 de exemplare).

CE E DE FACUT? Dacă vă vin idei anunțări-ne. Să noi ne gindim, deși muncim.

Ce zile un album solistic cu titlu „Death Certificate”. Videocasetă care va insotii albumul conține și un interviu realizat de ziarista Angela Davis (celebra activișta pe tărâmul drepturilor negrilor, cunoscută celor mai mari dintre cititori). Regia video casetei a fost asigurată de John Singleton, același care a condus și filmările pentru Boyz N'The Hood (în care a jucat și Cuba). ● Sutienul purtat de Madonna în filmul „Truth Or Dare: In Bed With Madonna” s-a vîndut la o licitație cu scopuri umanitare contra sumei de

două L.P., „Every Good Boy Deserves Fudge”. ● Nitty Gritty Dirt Band își aniversează cei 25 de ani de la apariție cu un video-live conținând 16 piese, editate de firma Capitol sub titlu „Live Two Five”. ● Cărți de interes pentru noi, cei cu pasiuni comune. „Sourcerul Of Secrets: The Pink Floyd Odyssey” de Nicholas Schaffiner, „Le Mystère de John Lennon” apărut acum în Franța cu semnatura lui Lee McLaren (costă numai 100 de franci). Conține multe opinii de necrezut, multe speculații subiective dar se anunță și a fi o carte captivantă. ● Bob Marley de Stephen Davies, o analiză muzicală, istorică, geografică și culturală finalizată cu o discografie completă, 400 de pagini (128 de franci) absolut necesare. Cine are ocazia, să nu ezite. ● Johnny Winter repare cu albumul „Let Me In”. ● Pentru o altă revenire discografică, cea a grupului Troggs condus de Reg Presley s-a apelat la colaborarea pretioasă a muzicienilor de la R.E.M. (pentru texte și muzică). ● UB 40 tratează achiziționarea studiorilor Tuff Gong din Jamaïca, cel mai cunoscut loc de înregistrare a muzicii reggae. ● Reo Speedwagon anunță separarea definitivă după un turneu de adio. ● Lou Gramm fostul solist de la Foreigner va lucra, probabil cu Vivian Campbell (ex Dio și Riverdogs) în nouă siluă grup Shadow King. ● Talking Heads au lansat pe piață, la sfîrșit de an un dublu album pe care vor figura succesele de pe cele 9 discuri anterioare plus cîteva piese inedite. ● Guns N'Roses

RUSH — „Roll The Bones”

Neil Peart, liderul grupului, consideră că după 17 ani muzica să tinde să se schimbe. „Oricare dintre noi are experiență unor vremuri când se simțea nemuritor, cînd timpul parea că s-a oprit în loc să nu va mai murî niciodată. Dar cînd trece și curind realitățile vieții se aglomerează în noi, chiar dacă suntem gata să le receptăm sau nu, iar atunci trebuie să luăm totul în serios. Maturitatea nu înseamnă moarte. E necesar să evită rutina în ceea ce faci. Tot ce spun e valabil și pentru RUSH. Am continuat să invățăm, să creștem, să ne schimbăm, totul e să nu stai pe loc”. Noul album sună uneori familiar dar are o forță și un spirit neîntîlnit pînă acum.

SORIN BOGDAN transmite din WASHINGTON

FESTIVAL

BODY ROCK

ARAD 1991

28—30 octombrie, Rock la Arad

Trei zile de concerte la Sala Sporturilor din localitate cu formațiile COMPACT, IRIS, CRYPTON, VOLT AJ, CARGO, SECRET, MIHAI PO-CORSCHI și FORMULA 5, KAPPA și SANROCK. Biletele s-au pus în vinzare la San Shop și San Boutique din Arad. Un abonament pentru trei zile costă 380 de lei. Sunetul și luminile vor fi asigurate de Migas Real Compact. O primă acțiune de ampliere organizată de firma San Co Ltd. Import-Export Arad.

ASALT — prezent la un prim concert thrash în București. Cristina Vlas și Dan Atanasaie ne vor relata amânunte în numărul viitor.

„The King And Queen Of Tongue Lock” îți distrag atenția cu comportamentul lor intimăvansat, trecind uneori de tradiționalul preludiu! Dacă-ți prind privirea atenția asupra lor te pot lăsa drept „voyeur” și rîști să fii maltratat. În curind vom elabora și noi un îndrumar pentru publicul de la noi, deși unele „maniere” seamănă cu ce am văzut pe loc. ● Jason Becker chitaristul care figura pe albumul „A Little Ain't Enough” al lui David Lee Roth suferă de boală rară și incurabilă a coloanei vertebrale, motiv pentru care n-a plecat în turneu, fiind înlocuit de Joe Holmes. Colegiul de breaslă au organizat un concert pentru ajutorarea lui Bec-

ker la Glendale, California. Au participat Warren DeMartini (Ratt), Zakk Wylde, George Lynch, Michael Anthony (bassul lui Van Halen) și alții. ● Michael Schenker a sustinut o grevă a foamei de 12 zile pentru a atrage atenția asupra lipsurilor în alimentația populației sărace din lume. El face parte din asociația „Hunger Project”. A. P.

P.R. & S. vă așteaptă!

Pînă la 1 ianuarie 1992 primim anunțuri, informații privind concerte, reclame legate de domeniile revistei. PUBLICITATEA SE FACE GRATUIT ÎN ACEST INTERVAL. Organizații, societăți, formații, proprietari de magazine (care se ocupă cu vinzarea de instalații muzicale, caseți, discuri) nu săptă ocazia!

Săptăminal editat
de Editura
„Presă Națională“

Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „Coresi” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

ANTHRAX

Reveniri promise (II)

• SCOTT „NOT” IAN: „Albumul secund a fost înregistrat din aprilie pînă în luna 1985. Între înregistrarea chitarări ritmice și mixajul programat la sfîrșitul lui iunie, dispuseam de o lună și jumătate de vacanță. Într-o seară am văzut un poster al Sergeantului D. sub care scria: „Speak English Or Die” și în acest clipă, întregul concept al acestui disc mi-a apărut în fața ochilor. Trebuia să compun un album hyper agresiv și exclusiv ritmic. Un disc hardcore pur cu un puternic sunet metalic. În tot timpul acestei luni de lucru, am conceput riffurile cele mai speed care mi-au trecut vreodată prin minte... Aveam ideea genială de a-mi continua cariera paralel, în ambele grupuri. În total, S.O.D. a dat săse concerte între octombrie și decembrie 1985, dar pe măsură ce publicul ne-lua tot mai mult în serios iar propunerile de contract începeau să seosească de peste tot, entuziasmul nostru s-a atenuat. Ar fi devenit ridicol să transformăm această glumă bună numită S.O.D. într-o afacere comercială... Așa că Scott și Benante revin la ANTHRAX despărțindu-se de Lilker care va pune bazele altui „team” de excepție NUCLEAR ASSAULT. În același timp FRANK BELLO fostul „roadie” (cărätor) al trupei este promovat bassist permanent. Turbin va fi concediat în iunie, fiind înlocuit (temporar) de MATT FALKON și nu după mult timp de JOEY BELLADONA. Odată definitivată distribuția, ANTHRAX atacă!

• La un an de la debutul de „Fistful Of Metal” apare în Statele Unite „Armed And Dangerous” mini LP cu 5 piese (între care o celebră reluare SEX PISTOLS „God Save The Queen”) prezent ulterior în clasamentele heavy europene. Își acesta este doar primul punct de pe nou contract cu Island Records care pregătește lansarea albumului secund, înregistrat sub îndrumarea excelentului producător CARL CANEDY.

• „Spreading The Disease”, probabil unul din cele mai bune albume thrash din toate timpurile, patrunc imediat în TOP/10 Metal-Hammer, constituie cea mai frumoasă surpriză pentru „moshers” de la începutul lui ’86. La fel ca și METALLICA și EXODUS formația pășește pe un teritoriu necunoscut, dar că de departe săn tempurile ANTHRAX de uraganele ritmice dezvoltări de SLAYER sau EXCITER! Discul abundă de idei originale și soluții împărătești în fața altor trupe care teligențe impunindu-se de deforțează succesiul cu brutalitate. Se remarcă „Mad House”, „Gung-Ho” și „Stand Or Fall” dar fiecare piesă ar trebui menționată ca exemplu de înțeligență și inventivitate.

SCOTT „NOT” IAN: „Spreading...” ne-a permis să avem un contract major, cu Elektra. De asemenea, dorești să-l consider ca primul nostru disc adevarat pentru că, pe de o parte este descooperită componenta de astăzi și, pe de altă parte, stilul nostru începe să se afirme în sensul dorit de noi. Deși albumul a intrat în Billboard, primul nostru mare circuit american în prima parte la BLAK SABBATS și WASP ne-a dezumflat repede. Din cauza calității mediocre a noului album BLACK SABBATS, discul lor s-a dovedit un fiasco dezastuos și cele cincizeci de date prevăzute inițial au fost prelungite anulate. Pînă la urmă, n-am cintat decât de patru ori împreună (...). Prima dată cînd am câptăpat incredere în viitorul ANTHRAX, a fost cu prilejul turneului european din aprilie-mai 1986, cu OVERKILL și AGENT STEEL (și terminat printr-un spectaculos show în iunie la London Hammersmith Odeon). Nici nu ne veneau să credem că reacțiile isterice ale publicului ne erau destinate. A fost un delir, care n-avea nimic comun cu ce cunoșcusem pînă atunci în S.U.A.”

• În acea perioadă totul mergea din plin pentru noi. De la apariția lui „Spreading...” în octombrie 1985 am concertat continuu. A doua noastră venire în Europa a fost în septembrie 1986 în deschidere la METALLICA, cînd a survenit tragedia. După decesul lui Cliff an refuzat categoric să ne continuăm turneul cap de afis

asa cum ne propuneau mai mulți organizatori. Îl cunoșteam pe Cliff de patru ani și pe atunci cele două grupuri erau extrem de legate pe plan afectiv. Era turneul METALLICA, și împreună cu el am revenit în Statele Unite”.

• Ultima parte a anului este rezervată înregistrărilor pentru al treilea LP, care vor fi realizate la Compass Studio în Nassau, Bahamas (preferatul unor IRON MAIDEN și JUDAS PRIEST) sub îndrumarea specialiștilor Eddie Kramer, Albu-

loul străzii” (Charlie). Discul are o importanță deosebită în istoria cvintetului new-yorkez dar și a thrash-ului: primul „disc de aur” ANTHRAX (certificat de Recording Industry Association Of America la 19 august 1988), al patrulea album „aurit” al rockului underground (după „Master Of Puppets”, „Ride The Lightning” și „Garage Days Re-Revisited”, toate semnate METALLICA), al doilea grup mondial ca popularitate.

• Seria „de aur” este continuată de „State Of Euphoria” înregistrat la Electric Ladyland din New York (studiu în celebrul Jimi Hendrix) cu producătorul Mark DODSON, fiind cea mai tare afacere a grupului. Noul volum urcă în TOP 20 din Statele Unite, și numără 600 000 de cumpărători, în timp ce fanii britanici „ridică” singleul „Make Me Laugh” pe locul 26 din TOP 75.

SCOTT „NOT” IAN: „Mal mult ca săgur că un grup de thrash care scoate o piesă rap ce obține discul de aur în clasamente, trebuie să mai reflecteze. Traversam în acea vreme o perioadă euforică, asa cum o atestă și titlul albumului următor de altfel. Ne-am prins în jocul clasamentelor pentru că publicul ne-o cerea. Urmind succesul „Master Of Puppets” al grupului METALLICA nu mai aveam impresia absolută că ANTHRAX se adapta cerințelor pieței și că publicul era cel ce reclama un heavy-metal tot mai tonic, tot mai rapid”.

• Este aproape de necrezut că thrashul ANTHRAX ar fi atins actuala cotă a popularității

a cuprins studioul din New York al grupului. Din fericire pînă la urmă lucrurile s-au aranjat și această sinistră aventură a dat naștere la un excelent album: „Persistence Of Time”, compus din cîinete a-

merică, a devenit la finele anilor ’80 un loc infect de trai. Oamenii nu mai sunt socii de ceea ce văd, individual a fost desensibilizat de violență. Toată lumea e nepăsătoare”.

Noul disc include piese ca „Time” (o alegorie despre „persistență timpului”), „Keep In The Family” și „Hatred” (trăind probleme rasiale), „Blood” și „In My World” (bazate pe experiența cotidiană din ultimul an).

SCOTT „NOT” IAN: „Faptul că discul este produs de tandemul Thompson/Barbiero te face să întrebă dacă trupa nu s-a decis cumva să urmeze drumul trasat de METALLICA pentru a forța succesul... Dar nu a fost mixajul de la ...And Justice For All” cel ce ne-a convins să facem apel la ei. Ba chiar detest producția acestui album unde toba lui Lars sună ca o cutie de conserve... Dar astăzi treaba lui de fapt, căci el și-a ales acest sunet... Thompson și Barbiero au lucrat cu noi să cum au făcut-o pe albumul GUNS N’ROSES. S-ar spune că, mai mult, au incercat să păstreze spiritul grupului decit să mixze. Pentru a fi producător, nu e suficient să manevrezi buioanele, trebuie să ascuți și să înțelegi artiștii”. Spectatorii europeni (mai puțin cel de la noi, ca de obicei) l-au putut audia pe viu la sfîrșitul anului 1990, în turneul de două luni întreprins alături de giganții heavy-rockului, IRON MAIDEN (nov-dec. 1990).

• Si iată că nișă nu s-au stins bine ecourile celui de-al cincilea LP, că presa muzicală anunță (în februarie 1991) luncirea un nou album intitulat „Attack Of The Killer B’s” prevăzut pentru a doua parte a verii... Continutul este extrem de variat, de excitant și de... mosh: o versiune „dance” (!) cu „I’m The Man”, înregistrările live cu „Keep In The Family” și „Bellsof The Beast”, o remixeră (semnată Thompson & Barbiero) cu „I Am The Law”, două inedită: „Startin’ Up A Posse” și „Protest To Survive” și o repriză a rapperilor PUBLIC ENEMY, „Bring The Noise”...

• Vrei să află care-i orașul unde trăiesc mii de „moshers”? Nimic mai simplu: Moshiington! Hai pa, și la drum!

Traducere și adaptare de

G. GOMBOS

lui U2. În ciuda unui sunet de baterie lipsit de relief, „Among...” era albumul nostru cel mai reușit la nivelul compozitori și ne-a permis să ne afirmăm stilul cu adevărat. Așa că cei care ne consideraseră puri plagiatori Metallica și-au băgat punțul în gură... și începând cu acest moment am început cu adevărat să cîștigăm și bani... Dar cel mai important este faptul că, la cincisprezece luni după primul nostru concert în Europa, în Germania în fața a 500 de persoane, am fost inclus în afișul „Monsters Of Rock” de la Donington, apărind în față a 30 000 de spectatori. Este una din cele mai plăcute amintiri ale carierei mele”.

• Înregistrat în Miami, produs de John Zazula, Paul Hamington, și Anthrax, mini LP-ul „In The Man” se bucură de privilegiul de a fi admis în premieră în selectul TOP 50 ROLLING STONES (ianuarie 1988), ocupind concomitent locul 20 în topul național britanic unde staționează 6 săptămâni. Prin piesa titulară, ANTHRAX este unul din primele grupuri, dacă nu chiar primul, care combină rap cu heavy-metal, modă preluată apoi de o mulțime de noi veniți. „Sînt fani ai rap-ului de mulți ani, chiar dacă unii ne injură în cauza asta. Personal, mă doare-n cît, pentru că mie-mi place în mod sincer (...). Rapul și metalul heavy, cele mai violente stiluri rock, sint atât de apropiate deoarece ambele vin din mij-

sale fără sprijinul consecvent al circuitelor de concerte organizate în competiție contra cronometru cu METALLICA, SLAYER și MEGADETH. ANTHRAX a lăsat o impresie extraordinară în Europa, Japonia și S.U.A., atât în turneele solo cit și în compania confrăților de generație METAL CHURCH, CELTIC FROST, EXODUS, CRIMSON GLORY (1987), KISS, OZZY OSBOURNE (1988), METALLICA (1987–1988), LIVING COLOUR (1989), SUICIDAL TENDENCIES (1989–1990). Ar mai fi de menționat „capul de afiș” al programului „Headbanger’s Ball” — ANTHRAX/HELLLOWEEN/EXODUS (de fapt primul turneu heavy-metal american sponsorizat de canalul MTV, desfășurat în aprilie-iunie ’89) și participarea la festivalurile europene Donington 1987, Aardschock (Olanda ’87), „Monsters Of Rock” (Olanda, R.F.G., Italia, Spania și Franța în 1988), „Metal Hammer” (Franța, mai ’90).

• Discografia ANTHRAX este completată de mini-LP-urile „Penikufesin”. Cinci piese preluate din repertoriul Trust („Antisocial” și „Sects”), Kiss („Parasite”), SEX Pistols („Friggin’ In The Riggin”) și Spootnick („Pipeline”) acompaniaza „Now It’s Dark” probabil cel mai reușit titlu extras de pe „State Of Euphoria”.

• Programat pentru primăvara lui ’90, al cincilea opus pe 33 de turări a fost amînat din cauza incendiului amintit care

gresive și intense. „E vorba de o relație de la cauză la efect. Sîntem în general dezgustăți de turnura muzicală generală. Ajuțează ca un grup ca GUNS N’ROSES să se impună, pentru că ileggeră grup mic să se simtă GUNS N’ROSES. De astăzi vreau să radem tot. Pe de altă parte, Scott are motivele lui. Toamna a traversat un divort și astăzi a făcut foarte crud. Toate acestea au contribuit la a face muzica noastră foarte violentă” (Charlie). „Albumul e complet diferit de ultimul. Mai mult e în linia lui „Among The Living” dacă vrei să-l assimilezi în spirit. Va suna bine, va asigura”, declară Scott care, în paralel cu lansarea, trage un veritabil semnal de alarmă, adresat nepăsării oamenilor: „În ceea ce privește violență, cred că lumea întreagă, inclusiv A-

- „Fistful Of Metal” Megafon/MFN 1983/decembrie
- „Armed And Dangerous” (MINI LP) Megafon/MFN/1985/februarie
- „Spreading The Disease” Megafon/Island/1985/octombrie
- „Among The Living” Megafon/Island/1987/martie 16
- „I’m The Man” (MINI LP) Megafon/Island/1987/nov.
- „State Of Euphoria” Megafon/Island/1988/octombrie
- „Penikufesin” (MINI LP) Megafon/Island/1989/iulie
- „Persistence Of Time” Megafon/Island/1990/august 21
- „Attack Of The Killer B’s” Megafon/Island/1991/august

VIDEO

- „Heavy Metal Roadshow: US Speed Metal Attack-Live In Europe: ANTHRAX/OVERKILL/AGENTSTEEL” (1986/80)
- „Oidvnikufescin. Live At Hammersmith Odeon” (1988/75).

DISCOGRAFIE

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

MR. BIG. S-a format ca grup în 1988 la Los Angeles cu Eric Martin solist vocal, Paul Gilbert (chitară), Billy Sheehan (bass și lider), Pat Trörey (tobe). Hard rock cu o mare doză de blues. Numele provine de la o piesă veche din repertoriul Free. Album 1989 cu titlul „Mr. Big”. Desigur vom reveni la această trupă cu informații actuale.

MISFITS. Grupul pe care Glenn Danzig l-a întemeiat în epoca punk din America la începuturile anilor '70. Inițial s-au numit The Ghouls iar la single-ul „Cough Cool” din 1977 au apărut ca Misfits. Danzig a trecut la Samhain care a avut două albume și un maxi.

Promovați la Metallica i-au insotit în turneă îar din 1988 au creat alte două albume, „Danzig” și „Danzig II — Lucifer”.

MORDRED (foto în nr. 33). Thrasher din San Francisco considerat cu totul aparte pentru felul în care au combinat speed-ul cu elemente funk, punk și chiar country, elaborind în ansamblu un tot original. Au apărut în 1984 în plină mișcare thrash. În 1988 au distribuit la toate casele de discuri o casetă de demo cu 16 piese care le-a adus în final și mult doritor contract. Albumul de debut a apărut un an mai târziu, „Fools Game” recomandat cu căldură de către specialiști australieni. A urmat „In This Life”.

GARY MOORE. O pagină mult prea mare în istoria rockului, pentru a fi expediat în cîteva rînduri. Irlandezul care a cintat cu Skid Row (cel irlandez nu american) cu Colosseum, cu Thin Lizzy, a trecut la viață pe cont propriu sprijinit de mulți muzicieni de prima ligă. Tentativa lui de a reveni la sound-ul care i-a plăcut inițial cel al bluesului să soldat cu un succes remarcabil. Albumul „Still Got The Blues” de anul trecut l-a menținut în atenția ascultătorilor de toate categoriile. Despre cariera lui agitată am scris în revista „Metronom” dar la rubrica „Revenim”, aşa cum am procedat cu AC/DC, Anthrax și alții care vor urma va fi și rîndul

acestui mare chitarist.

MELIAH RAGE. Grup foarte puțin cunoscut la noi desă se-a format în 1985 la Boston. Thrash asortat cu pasaje melodică la chitară solo, părți massive orchestrale și vocalist suferind, expresiv. Mike Munro. Colegi săi sunt Tony Nichols (chitară), Jim Koury (chitară), Jesse Johnson (bass) și Stuart Dowie (tobe). Album recent: „Solitary Solitude” editat de Epic în 1990.

MIND FUNK. Grup apărut abia în 1989 la New Jersey folosind pe fundalul heavy elemente funk, jazz, ale muzicii latino-americane. Componentă: Pat Dunbar (solist vocal), Jason Coppola (chitară), Louis Svitak (chitară solo), John Monte (bass), Reed St. Mark (tobe). Albumul apărut în acest an la casa Epic le poartă numeroase.

MÖTLEY CRÜE. Având în vedere că după concertul de la Budapesta s-a scris mult despre trupele prezente acolo, putem aminti amănuntele despre trupa născută acum 10 ani la Los Angeles. Au contribuit și o fac și azi la renașterea heavy metal-ului modern. Acum doar componentă: Vince Neil (solist vocal), Nikki Sixx (bass), Mick Mars (chitară), Tommy Lee (tobe). Albumul culegere „Decade Of Decadence” se află în topul celor mai bune L.P.-uri ale genului din revista „Hit Parader” (din noiembrie 1991).

A. E.

MR. BIG

GARY MOORE

MÖTLEY CRUE

„I hear the sound of distant thunder / It's comin' closer every day...“ (And sunetul îndepărtat al tunetului / Care se apropie cu fiecare zi). Este textul corului din piesa „Distant Thunder“. Două versuri care cuprind — vizionar — destinul trupei care le-a dat viață.

Răsfătați ai presel britanice, iubiți de admiratorii lor și de loiali membri ai „Thunder Channel-fan club-ului”, după 5 single-uri de succes în Anglia și un show extraordinar la Donington Monsters Of Rock, Danny Bowes (vocal), Harry James (drums), Ben Matthews (chit.), Luke Morley (chit. solo) și Mark „Snake“ Luckhurst (bass) au pornit spre America, hotărîți să dea lovitură.

Da, dar s-o luăm de la-n ceput...

Povestea începe în aprilie 1991. Exact cu un an înainte „Capitol Records” lansase albumul Backstreet Symphony în S.U.A. Simultan trupa susținuse cîteva concerte pe ambele coaste ale Americii și concertul de la Roxy din Los Angeles era așteptat cu mari speranțe.

„Hal Milgrim (președintele firmei) și mulți dintre asociații săi au venit la concert” spune Luke.

„După aceea Milgrim i-a spus managerului nostru: Sunt buni, dar nu pentru mine”, completează Dave.

„Discul a avut o moarte fulgerătoare” concluzionează Luke. „A ieșit mai mult ca o soaptă decit ca un tunet. În acel moment ne-am dat seama că încalecasem un cal mort.

Aveam planificat un alt singur, așa că ne-am adunat cu toții și am hotărît că așa nu se mai poate. Ne-am dus la EMI în Anglia și am spus: Capital nu face nimic pentru promovarea discului nostru. Vrem să reziliem contractul.

EMI a transmis acest lucru. Capitol nu a fost de acord. După multe tergiversări însă ne-au eliberat”.

„Să așa am dispărut din viață lor” spune Danny. „Apoi, la începutul verii — cred că era o două jumătate a lui iunie...“

„Ultimul sfert din iunie” îl întrerupe Ben.

„Nu! Era 3:30 pe 4 iulie” întrivează Harry, „imi amintesc

perfect”.

Era începutul lui iulie” clasifică Luke Iucururile. „Nu aveam nici un contract în America. În Anglia însă lucrurile mergeau bine și ne-am gîndit că poate obținem un alt contract. Greșit! Nu mai era cazul. Albumul fusese deja lansat și fără succes”.

Danny explică: „Era ca și cum ai încerca să educi un copil oligofren, ca și cum ai incerca să invii un cal mort”.

Populari pe propriul continent, Thunder au făcut un turneu prin Europa împreună cu Love/Hate iar apoi, pe 18 august 1990 au apărut la Mons-

Danny din „Don't Wait For Me” Steven l-a băut pe umăr și i-a spus: „Ascultă cum poate să cînte!”

După cel de-al doilea show unul dintre oamenii de securitate de la Aerosmith ne-a dus la cabină lor unde am făcut poze. Steven Tyler era fascinat de chelia lui Harry și l-a mințit pe cap, l-a mușcat de ureche și a început să cînte: I wish I had a watermelon (As fi vrut să am un pepene verde)“.

„Mai târziu, la interviul de la Radio One” își amintește Ben Steven a fost întrebăt: As teapați cu nerăbdare concertul

“Trei săptămâni mai târziu s-a hotărât că Geffen va lansa albumul așa cum este. Așa ceea ce întimplă foarte rar. De fapt

La o lună după Donington, managerul trupei a primit un telefon de la Geffen. „John Kalodner, a spus: Îmi place foarte mult albumul vostru. A mai spus că ne aranjează să tragem încă 5 piese noi”.

„Am înțepenit cind am auzit spune Danny.

Luke explică: „Eram ingrijorați pentru că jumătate din materialul nostru nou era în State. Întelegerea inițială fusese că noi să aducem imbuinătățiri la materialul deja existent.

Trei săptămâni mai târziu s-a hotărât că Geffen va lansa albumul așa cum este. Așa ceea ce întimplă foarte rar. De fapt

dintre concerte, membrii trupei au insistat ca David Coverdale și Adrian Vandenberg, care vor să vadă show-ul, să urce alături de ei pe scenă pentru a cînta împreună „Can't Get Enough Of Your Love”. Mai târziu, în holul hotelului în care erau cazați, au stat la o tacă cu David, discutind despre toate cele, apoi s-au hotărît să incingă atmosfera. Ben cîntind la pian a fost deliciul întregii audiente, în timp ce Harry și Coverdale — care nu prea stau versurile — cîntau în duet „Great Balls Of Fire”.

„O combinație vocală mai bizară decit cea dintră Harry și David este greu de imaginat” este părerea lui Luke. „Cred că Harry, deși și-a dat totă silință, nu a constituit o problemă pentru David”.

Asta ar putea fi adevărat, dar la fel de adevărat este că Harry nu are egal cind este vorba de piesă sa de rezistență, moment descris de producătorul grupului, fostul chitarist de la Duran Duran și Power Station, Andy Taylor.

La sfîrșitul unuia dintre show-urile de la Hammersmith, Harry și „zbură” în spotul de lumină, purtind o peruci verde și cîntind „Faith” a lui George Michael. „Ceea ce este minunat la Thunder” mărturisește Andy. „Este faptul că ei nu iau totul și nici chiar pe ei însăși prea în serios. Este un lucru fantastic, pentru că, în meseria asta, dacă n-ai umor, mai bine o lașă baltă!”.

Există puține sănse ca Thunder să-și piardă simțul umorului, așa cum au arătat-o și în cea mai recentă călătorie a lor la Los Angeles pentru a sărbători relansarea albumului „Backstreet Symphony” în primăvara acestui an, cind Harry avea un „H” creat din propriul său păr crescind pe o parte a capului său chei.

Cu incă puțin noroc (și se pare că băieții îștiau din plin) publicul american va reuși în curind să vadă și să audă propriile lor bubuituri de tunet.

Traducere și adaptare după revista „RIP”
ANCA LUPEȘ

„Trăznetul” îloveste Statele Unite

ters Of Rock în Donington alături de Aerosmith, Whitesnake, Poison și Quireboys.

„A fost un succes răsunător” povestește Luke. „Am fost foarte nervosi la început. Nu știam cum vom fi primiți. Dar presa a fost cucerită și am primit titlul de „trupa zilei”. Celălalt eveniment fericit a fost prezentarea lui John Kalodner (de la Geffen, cel care se ocupă de Aerosmith și Whitesnake). Băieții de la Aerosmith li povestiseră despre noi”.

Cei de la Aerosmith primiseră o bandă cu Thunder de la înginerul lor de sunet. Ca urmare, atunci cind au trebuit să aleagă trupa de deschidere pentru turneul lor prin Anglia de la sfîrșitul lui '89 i-au ales pe aceștia. Cu ocazia acestui turneu legăturile dintre cele două trupe s-au strins foarte mult.

Luke își amintește: „Steve Tyler ne-a spus în culise, după primul concert: Mor după albumul vostru! Joe și eu mințim la radio că trupa intenționează să-și amine un concert, a sunat la EMI să se intereseze de stația lui Danny. La Donington au stat amindoi de vorbă noapte întregă despre problemele vocaliștilor. Si el a pus o vorbă bună pentru Thunder la Kalodner.

Cu trei zile înainte de Donington, în timpul repetițiilor, Danny a contractat un virus și a început să aibă probleme cu vocea. Cind Coverdale a auzit la radio că trupa intenționează să-și amine un concert, a sunat la EMI să se intereseze de stația lui Danny. La Donington au stat amindoi de vorbă noapte întregă despre problemele vocaliștilor. Si el a pus o vorbă bună pentru Thunder la Kalodner.

„In timpul primului concert au venit toți lingă scenă și ne-au ascultat” continuă „Snake”. „Tipul de la mixerul pentru monitorare ne-a spus că în timpul solo-ului vocal al lui

nu cred că așa ceea să se fi întimplat și înainte...

Era ca și cum calul acela mort în bătaie ar fi inviat”.

„Ca și cum ar fi inviat deodată și ar fi început să aibă loc în jurul pistei” s-a hotărât Danny.

În timpul călătoriei pe care Thunder au făcut-o la Los Angeles pentru a discuta condițiile contractuali cu Geffen, au mers într-o seară la night-club-ul Rainbow unde s-au întinut cu Axl Rose. „Am avut o lungă discuție în care Axl a citat o grămadă din texte

noastre și în care ne-a tot spus ce mare fan al nostru este”, își amintește Luke. „Afară, cind portarul i-a adus BMW-ul, Axl ne-a spus că nu are decit un singur CD în mașină — al nostru! Si în timp ce pornea a spus: Ascultați, acesta este singurul meu CD! și a pus „Dirty Love” la volum maxim și a tipat către cei din jur: Åștia-s-e!”.

Intors în acasă după succesul de la Donington, Thunder și-au petrecut ultima parte a anului 1990 concertind în Anglia. În luna decembrie a același an au reușit să cînte trei seri la rînd în casă închisă în sala Hammersmith Odeon. La unul

SKID ROW

I REMEMBER YOU

Woke up to the sound of pouring rain
The wind would whisper and I'd think of you
And all the tears you cried that called my name
And when you needed me I come through.
I paint a picture of the days gone by
When love went blind and you would make me see
I'd spare a lifetime into your eyes
So that I knew that you were there for me
Time after time you were there for me
Remember yesterday
Walking hand in hand
Love letters in the sand
I remember you
Through the sleepless nights and every endless day
I'd wanna hear you say
I remember you,
We spent the summer with the top rolled down
Wished ever after would be like this
You said I love you babe without a sound
I said I'd give my life for just one kiss
I'd live for your smile and die for your kiss
Remember yesterday
Walking hand in hand
Love letters in the sand
I remember you
Through the sleepless nights and every endless day
I'd wanna hear you say
I remember you.

Intermediem prietenii

FLOREA BOGDAN (elev caporil, Liceul Militar de Marină „Al. I. Cuza”, U.M. 02036 Compania a II-a, clasa a XI-a B., Constanța/8700). „Sper ca prin ajutorul dumneavoastră să scap de singurătate. În liceu sunt doar băieți, iar în oraș nu prea ieșim. Am 17 ani, îmi place foarte mult muzica rock. Formații preferate: Sepultura, Slayer, Wermacht, Kreator. Sunt născut în zodia „Capricorn”. CRISTIAN BUTNARU (str. Prudenței nr. 10, bl. 677, sc. B, ap. 17, Iași/6600) : „Am 17 ani, sunt „Săgetător”, am 1,69 m., sunt pasionat de tot ceea ce înseamnă rock. Genuri preferate: hard'n heavy, speed, death metal. Aș dori să corespundem cu un rocker sau cu o rockieră despre formațiiile Bon Jovi, Cinderella, Def Leppard, Europe, Enuff Z'Nuff, Great White, Judas Priest, Kiss, King Diamond, Metallica, Manowar, Skid Row, Twisted Sister, Yngwie Malmsteen, Celelalte Cuvinte. Aș dori să fac și schimb de postere, poze și alte materiale despre formațiiile menționate.” GIU (str. Brezoianu nr. 47-49, bl. Liric, sc. C, ap. 72, sector 1, București/70711, tel. 16 39 30) : „Am 33 de ani. Sunt pasionat de muzică, literatură, teatru, film. Îmi doresc o prietenă cu aceleași pasiuni, pentru că, impreună, să colindăm teatrelle, sălile de cinema, de concert. Aș dori să-mi completez colecția revistei P. R. & S. Îmi lipsește primul număr. Ofer „recompensă” celui care mi-l poate oferi” ELENA BOBU (str. M. Kogălniceanu, bl. 34, sc. B, ap. 12, Vaslui/6500) : „Dețin cîteva numere din P. R. & S. în dublu exemplar — 15, 24, 27, 28, 30, 33, 35, 37. Le ofer celor care doresc să-și completeze colecția. Rugămintea mea este ca cei care îmi vor serie să-mi trimită și un pic mare. Dețin de asemenea postere cu Metallica și alte formații rock”. IULIANA DONCIU (str. Piersicului nr. 4, loc. Cimpina — Focșani, jud. Vrancea, cod 5318) : „Am 20 de ani, sunt născută în zodia Vărsător, în ace-

răspindem dacă suntem în stare

CRISTIAN RUSU (Tg. Mureș). „De ce nu se renunță la stilul românesc și învechit acum cind se poate?”. Este una dintre numeroasele întrebări retorice pe care le-am reținut. Să-i abordăm pe compozitori într-un serial de interviuri (pe care-l avem programat). Despre muzica electro-merică (Vangelis, Hammer) n-am uitat. Dar Michel Jarre a apărut în paginile revistei. Să fim mai critici, zici! Curind aşa vom face. La Vineri noaptea în direct propui: alegerea mai bună a invitaților (adică pe cine ar trebui?), originalitate în prezentare (adică să învățăm de la cine pentru că prezentatorii mai „bătrâni” ca noi nu prea mai sunt?), să abordăm teme ca dragostea, tristețea, noaptea (credeam că le-am atins pe toate). În rest ești multumit. Promit să ne străduim să-ți fim pe plac. Prima ta scrisoare a avut efect, după cum vezi! GABRIELA RACLARIU (Botoșani). Mulțumiri pentru texte. Vesta pe care mi-o furnizezi mă determină să fac o mărturisire valabilă pentru toți cei care ne citesc și pentru cei care n-au cum. Editorul nostru m-a informat că avem 30 la sută din tiraj revenit, returnat, adică nevinindut! Ceea ce înseamnă că P.R.&S. nu se vinde, nu-i căută și nu corespunde. Tu spui, ca și alții (foarte mulți) că la oficiul postajă și s-a spus că nu figurăm pe lista publicațiilor la care se pot face abonamente. Să totuși avem cîteva sute de abonați în țară și în București. Mister total, nu-i așa? Într-o tempă RODIPET, difuzarea preselor este atacată de toate ziarele și revistele din cauza de-serviciilor făcute. Evident că ar trebui să acceptăm și ideea (neverificată încă în mod real) că nu sunt 50 000 de doritori pentru o astfel de publicație săptăminală, prea ieftină pentru a fi și bună. Dacă ne-am bază pe scrisorile primite, ar trebui să fim optimiști dar ele vin de la cei care au găsit cele cîteva exemplare vîndute (dacă nu luăm după „cifrele oficiale”). În rest e jale financiară desigură din București nu se vinde nicăieri iar acolo unde-l duc personal P.R.&S.-ul dispără în cîteva ore. Vom încerca prin intermediul V.N.D. să aflăm cîți cititori am avea în țară. Apoi să negociem și să găsim soluții noi de difuzare. Ultimul experiment ale căruia concluzie finală este că nu anunță este cel prin care am pus umărul cîțiva entuziaști și am oferit spre difuzare în Capitală de 2 ori mai multe exemplare decât se obișnuia. Nici unul dintre vinzătorii de ziară nu văzuse primele 39 de numere!!! Așa să nimitem dar e un adevărat ușor de demonstrat. Nu se vinde sau nu se difuzează, aceasta-i

intrebarea! ? Partidul te-am lămurit și pe tine și pe ceilii. Amănunte despre Ovidiu Baciu voi încearcă să obțin deși nu-i ușor. Repet: artiștil noștri nu prea fac eforturi pentru a fi mai bine cunoscuți. Mai ales cei tineri! DORIN MARE (Reghin). Atenție mărită pentru grupurile autohtone! Corect. Unele manifestări din țară ne scapă dar nu e vîna noastră. Faptul că ne-ai descoperit la numărul 30 explică unele observații. Mărire prețului și al numărului de pagini este legată de tot ce i-am povestit Gabrielei Raclariu. COSMIN VLAICU (Zalău). „Marginalizarea” rapp-ului o vezii cam exagerat. Pe 31 octombrie va fi ziua lui Robert Van Winkle alias Vanilla Ice. Promit să cicoșesc în cinstea lui. De scris am mai scris despre el. Chiar și despre filmul în care va juca, „Cool As Ice”. Linistește-l pe prietenii tăi, rapperii din Zalău, vor fi suficiente informații și pentru ei. ALINA VASIESCU (Timișoara).

ANDREI PARTOS

FOTO — CHICITOARE

(Foarte dificil)

eași zi cu Phil Collins, sănătă, am ochi căprui, 1,67 m. și 55 kg. Pasiunea vieții mele este muzica. Eu reprezintă totuști pentru mine. Soliști preferați: Michael Jackson, Mariah Carey, Tina Turner, George Michael, George Niculescu, Silviu Sotea, Denis Ștefănescu, Marina Voică, Cătălin Crisan, Compozitorii preferați: Viorel Gavrilă, George Natsis, Ionel Tudor, Adrian Enescu, Virgil Popescu, Dan Beizadea. Texțierii: Eugen Rotaru, Angel Grigoriu, Lucian Avramescu, Roxana Popescu, Dan V. Dumitriu. Aș vrea să cumpăr poze, chiar și alb negru, cu Cătălin Crisan. KRAJNIK MÖNIKA (str. Principală nr. 289 sat Tăutii-Măgheruș, jud. Maramureș, cod 4854) : „Doresc să fac schimb de afișe, poze, postere, informații, discuții cu și despre The Beatles”. MONICA LUPU (bdul Păcii, nr. 11, bl. P 8, sc. 6, ap. 209, sector 6, București, cod 70252) : „Am 14 ani și jumătate. Aș vrea să-mi serie să mai mulți tineri. Interpretii

mei preferați sunt Michael Jackson și Janet Jackson”. MONICA GABRIELA BAZAVAN (str. Libertății, bl. H 1, sc. A, ap. 7, Alexandria/3700, Teleorman) : „Michael Jackson și sora sa, Janet, sunt soții mei preferați. Îi rog pe cei care dețin postere cu ei să doresc să le vîndă sau să facă schimb de postere să-mi scrie”. ADRIAN CARAISENLIȘCHI (str. Baba Novac, nr. 3, bl. L 118, sc. B, ap. 37, Constanța/8700) : „Sunt săten, am ochi căprui, 1,65 m. am ajuns la vîrstă de 15 ani și-mi place Michael Jackson. Mi-ar place să corespundez cu tinerii din țară, dar nu doar despre Michael ci și despre prietenie”. MĂDĂLINA HUȚAN (str. Compozitorilor, nr. 33, bl. C 12, sc. B ap. 58, sector 6 București) : „Sunt o admiratoare a formației Roxette. Cred că pot fi numita o rockeră adevărată, inflăcărată. Roxette e tema preferată pentru corespondență”.

O. D.

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Desi trecuseră prin multe episoade periculoase, unde sănsele lor de a supraviețui fusese minimă, Beatles-ii erau de data aceasta, mult mai speriați. Un întreg cordon de polițiști i-a condus în zona aeroportului de unde se ridicau bagajele, unde extrem de binevoitorii organizatori japonezi le puseaseră la dispoziție două lumiuzine fabricate în anii '50 pentru a fi transportați la hotel. Din nefericire mașina în care se aflau cei patru era de un alb imaculat și strălucitor, iar cea a lui Brian de un roz bătător la ochi. Se pare că pe traseul spre oraș erau peste 10 000 de fani, care nu aveau cum să ignore trecerea acestor două mașini frapante, escortate de motociclete și mașini ale poliției. El, pe de altă parte, nu puteau ignora pancartele purtate de studenți amestecați printre fani pe care se putea citi: „Beatles Go Home” (Beatles, du-te acasă!).

Hotelul Hilton din Tokio arăta ca un camp de bătălie. Ultimul etaj al hotelului era ocupat de coridoane formate din trupe înarmate, iar lifturile erau programate să opreasca doar la penultimul etaj, unde din 24 de ore, o sântinela înarmată pînă în dinți permitea accesul doar pe o singură scară. Beatles-ilor li s-a oferit apartamentul președintelui, care avea săse sau săpte camere, iar Brian și Peter Brown ocupau tot un apartament, ceva mai mic, dar la fel de luxos, la capătul celălalt al palierului. Imediat după instalare autoritățile au informat că din motive de securitate Beatles-ii nu vor părăsi hotelul decât pentru a merge la spectacole. În loc să meargă ei să vadă Japonia, Japonia le va fi adusă. Nemulțumiti de ceea ce lor li se părea precauție exagerată, băieții, îmbrăcați în kimonouri de mătase, sechestrati în suita lor, primeau ca patru impărați romani parada bogătorilor tarii. Directorii celor mai mari companii din Japonia au venit personal la hotel pentru a-și prezenta produsele, aşa că băieții au cheltuit în decurs de cîteva ore zeci de milii de

lire sterline, cumpărind camere de filmat, îmbrăcăminte, ceasuri, bijuterii și alte nimicuri. Bucătării apăreau cu tăvi de pește pentru a fi portionat în fața lor, iar gheigile stăteau la dispoziție pentru masaj și alte delicii corporale.

BACK IN THE U.S.S.R.

Lennon & McCartney

Flew in from Miami beach boat
Didn't get to bed last night
On the way the paper bag was on my knee
Man I had a dreadful flight
I'm back in the U.S.S.R.
You don't know how lucky you are boy
Back in the U.S.S.R.

Been away so long I hardly knew the place
Gee it's good to be back home
Leave it till tomorrow to unpack my case
I'm back in the U.S.S.R.
You don't know how lucky you are boy
Back in the U.S. Back in the U.S.

Back in the U.S.S.R.

Well the Ukraine girls really knock me out
They leave the west behind
And Moscow girls make me sing and shout
That Georgia's always on my mind

I'm back in the U.S.S.R.
You don't know how lucky you are boys
Back in the U.S.S.R.

Well the Ukraine girls really knock me out
They leave the west behind
And Moscow girls make me sing and shout
That Georgia's always on my mind

Show me round your snow peaked mountains
way down south
Take me to your daddy's farm
Let me hear your balalaika's ringing out
Come and keep your comrade warm
I'm back in the U.S.S.R.
You don't know how lucky you are boy
Back in the U.S.S.R.

A două zile spore prinț. Brian și Peter erau ocupati cu punerea la punct a ultimelor detalii pentru concert din seara respectivă, cind a apărut comisarul de poliție. De data aceasta nu s-a mai inclinat politicos așa cum cere protocolul japonez. Era foarte nemulțumit, chiar revoltat, de faptul că Paul „evadase” în acea dimineață din fortarea păzită și um-

bilase cîteva ore prin Tokio împreună cu Mal Evans, din fericire urmăriți pas cu pas de agenți ai securității camuflați. Paul se trezise devreme, cu senzație acută de claustrăfobie, nemaisuportind încă o zi de „detenție”, așa că din colecția de obiecte pe care o aveau cu ei pentru a se deghiza au ales mustăci false și pălării cu boruri largi, stăcîndu-se pe le-sirea de serviciu. Agenții securității le-au oferit cîteva ore de libertate înainte de a-i lua în custodie pentru a-i duce într-o mașină a poliției înăpoli la hotel. Comisarul l-a amenințat pe Brian că dacă vreunul din băieți va mai încălea regulile stabilită protecția le va fi suspendată pe loc, iar Beatles-ii lăsăți să se descurce singuri în fața pericolului reprezentat de studenți militanți. Reacția lui Brian după plecarea comisarului a fost: „Nu vor înădrîznă”.

Brian avusese dreptate. Băieții s-au purtat bine pînă la ora la care au fost dusi la Budokan, pe o rută pe care fusese oprită circulația, ceea ce conferise orașului vizut de ei un aer trist. Tintări de elită fusese aliniați de-a lungul traseului, ca de altfel și în fosa și în balconele sălii de spectacol. Cea mai misterioasă era poliție publicul japonez. Cîtiva tipău, dar ceilalți adolescenți stăteau cuminti în fotoliile lor și aplaudau entuziasmati după fiecare piesă. A fost unul din puținile concerte unde băieții au putut auzi ce cîntă.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

(va urma)

MICHAEL JACKSON

In 1971, Jackson Five începe să co-linde marile săli de concert ale Statelor Unite. Depășita de cererea fanilor, compania Motown face apel la un specialist în show-business, Fred Mice, care se ocupase de comercializarea mulțor artiști, printre care și The Monkees, în 1967. Intr-un interviu apărut în revista „Billboard” în ianuarie '71, Fred Rice se arăta incitat de perspectivele fraților Jackson: „Jackson Five sunt eroii Americii. Pentru prima oară în 24 de ani întîlnesc un astfel de fenomen. Am testat piața cu postere și am ajuns să vindem și jucării, îmbrăcămintă și cecuri. Vom lansa în curînd magazinul oficial Jackson Five care se va numi „Taking Care Of Business”. Va avea o apariție trimestrială, cu statistici la zi, texte ale cîntecelor, fotografii color. Acești puști au monopolizat piața pe care o numim „subteen”, a copiilor de 8-12 ani. Acest gen de fenomen era generat pînă acum doar de cinema, dar iată că frații Jackson au depășit orice așteptări și de această dată muzica s-a dovedit mai rentabilă din punct de vedere economic”.

Fred Rice avea și un alt proiect îndrăznet, care, din nefericire, nu s-a materializat. „As vrea să scot un disc intitulat „Jackson Five Rapping”, disc pe care să nu fie imprimată muzică. Numai cei cinci Jackson povestind... numai vocea lor...”.

Rapid, grăte serviciilor lui Fred Rice, discurile Jackson Five, devin veritabile cataloage. Publicitate și iară publicitate. Peste tot iau naștere cluburile fanilor. De la Boston la San Francisco, copiii americanii au aceeași dorință: toti vor afisa, autocolante, texte de cîtece și

Garden în fața a 50 000 de fani. Biletele dispăruseră în numai cîteva ore. Poliția, preventă de organizatorii, se aștepta la un show „fierbinte”. Nemic nu lăsa însă să se întrevadă explozia frenetică a hordelor de puști care au reușit să spargă toate baricadele. Fenomenul „Jackson” nu mai semăna cu dulcegăriile și ghidurile copiilor-star, dar avușaseră succese înaintea lansării celor cinci frați din Gary, Indiana. Concertul de la Madison Square Garden a fost întrerupt de trei ori din cauza publicului, iar Jacksonii s-au retras de tot atîea ori în cauza, pînă la oamenii de ordină linisteau spiritele.

La 25 noiembrie 1970, Jackson Five vor fi conștrinși să eleneze concertul din orașul Buffalo, statul New York. De

trei zile, prin telefoane primite la hotelul unde erau cazați, Michael era amenințat cu moarte, dacă va urea pe scenă. Cu frica în suflet, Joe Jackson se va lăsa convins de Suzanne de Passe (care discutase în prealabil și cu Berry Gordy) și va anula concertul. 9 000 de bilete au fost returnate.

Papa Joe nu se va da însă bătut. În seara același zile va negocia un alt concert pentru 28 noiembrie, în același stat, la Rochester, pe scena de la Memorial Auditorium. Frații Jackson se vor produce în fața a 8 500 de fani fascinați de revărsarea de pop și nou, pigmentată de o coregrafie specifică spectacolelor „Jackson Five”. Concertul s-a desfășurat fără incidente.

Reacțile diverse pe care Mi-

chael le-a provocat în rîndul adolescentilor datează încă de atunci. Găștile de tineri „in afară legii” vor veni de multe ori la întîlnirea cu „blindul” Michael. Povestile oamenilor străzii, ai acestor „prinț ai asfaltului”, au fost pentru Michael o surse de inspirație. Cele mai îndrăgite cîntece ale sale sunt consacrate acestui subiect. E de ajuns să enumerez doar „Beat It” sau „Bad”. Oamenii au fost prezenți de multe ori la regalurile tinărilor zeu al muzicii soul (figurantii de pe video-clip-ul „Beat It” sunt autenți); dezlașindu-înd uneori violență (cum să-a întimplat la Madison Square Garden), alțiori doar admirindu-l „liniștit” pe Michael. S-ar putea spune că Michael Jackson a produs asupra grupurilor de negri americani cam același efect pe care l-a produs Rolling Stones asupra adolescentilor europeni. Concertele „Jackson au necesitat măsuri draconice la portile stadioanelor și sălii”.

Turneul întreprins de Jackson Five în luna decembrie 1970 va acoperi toată America. În timpu acestui turneu se dezvoltă conflictele între Joe Jackson și compania Motown. Papa Joe era liderul de necontestat al clanului care îl purta numele. „Vom proceda asa cum am hotărît” era deviza favorită a bătrînului Joe. Această atitudine va intra în conflict cu filozofia Taula Motown care se putea rezuma într-o singură frază: „Dacă așa a spus Berry Gordy, așa este și nu altfel”.

Primele „schimburi de focuri” s-au produs din cauza timării responsabil al fan-clubului „Jackson” (secțiunea corespondență). Pentru a răspunde suntelelor de scrisori ce soseau în fiecare zi la casa Motown pe adresă Jackson Five, Suzanne de Passe angajașă un lecean din Marilen, Steve Manning. Acesta auzise pentru prima oară vorbindu-se de Jackson Five în curtea scoli. La început fusese nedumerit la auzul superlativelor pe care coleii săi le foloseau la adresa fraților Jackson, având a fost și el vrăjit de explozia pop a unor „I Want You Back” sau „ABC”. În cele din urmă, Steve Manning a devenit angajatul companiei Motown.

Traducere și adaptare de

COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTIN

(va urma)

CORINA CHIRIAC

**„Dorul acumulat ajută,
dacă e de ambele părți”**

Nu poți începe cu incepțul atunci cind scrii CORINA CHIRIAC. Nu există început, aşa cum nu există nici sfîrșit.

Odată, Corina mărturisea: „Genul meu e să nu mă găsească niciodată”.

Poate că astăzi nu mai este de acord cu această afirmație, dar e de ajuns să răsfoim albumul cu amintiri și vom constata că fiecare filă are ceva aparte, parfumul ei, culoarea ei, viața ei...

Să-l răsfoim împreună...

„Nu vezi că luna este rece și de piatră?”

își întrebă Corina inimă.

„Cind îți bate în fereastră, nu te bucură.

Fiindcă nici un eline n-o mai lătră.

Singură doar tu mai erezi în ea.

Si dintre stele tu ești singura avinsă,

Dar în zadar îți spun de-o viață:

„Nu crede-n povestii”

Te stiu eu că nu te dai învinsă
Si nici nu ai de gind să te-o
dihnești...”

Nu-i aşa că o auzim? Vocea ei răscuitoare a topit gheata din înimile noastre obosite de cîteva sentimente negre. Am lăsat acasă, la alimentara de pește drum, vecinii care cîntăziile și pe bătrînele care croșetează în așteptarea citorva burătăti. E o durere a înimii ei care a izbucnit cu toată forță nemaiînăsind loc vreunei lacrimi sau vreunui ofat discret. O auzim și ne pare că vocea Ea, cu inflexiuni atât de dramatice, a coborât parțial dintr-o altă lume. O vedem în genunchiata și înțelegem că neliniștea din noi vine de la Ea, de atît de aproape, deși ni se pare că este cu totul deosebit de ceea ce poate un om să simtă. Toate iubirile, toate speranțele și nostalgile noastre au reinviat și acum dar mai tare ca atunci. Această comunicare acest transfașă de sentimente, nu-l poate da cineva care oftează într-o singură și plinge sufletelor, ci numai Ea, care are curajul să se privească în oglindă, adică în ochii noștri. E viață, viață Ea și a noastră, ajunsă la un moment dat sub zodia Speranței: „A venit la mine-n prag vinzătorul de speranțe...” Si

REPETATA RUGĂCIUNE

de CORINA CHIRIAC

Pun capăt pribeigilor deșarte
Un amărăt hotar umbrat de-atitea vini,
De-atitea îspășiri ce m-ar despărte
O vreme de cununa sa de spini.

Privirea doar s-o duce să renască
În cerul zăvorit de-a sale ploi
Din alte adîncimi ce stau să crească
Oricind din pocăitul meu altoi

Dar am spus de atitea ori „Ajunge!”
Nu mai greșesc, de azi m-oîndrepta
Neobservind că miinile-mi sunt ciunge
Că pot numai lovi, nu și păstra.

Și-am mai crezut că nu mi-e greu,
Că sunt în stare
S-arunc oricind voi vrea păcatul greu
Si m-am mai poticnit pe vreo cărare
Care ducea urcind spre țelul meu...

Deși cum să reușesc să-arunc amarul
Prea plin cu al amintirilor gunoi,
Cind viață mi-e rugină sub zăvorul
Obișnuit la poarta fără de voi ? !

O Doamne, care m-ai făcut cîndva din tină,
Un măr în universul unui pom,

Mi-e dor de vesnicia-tă de lumină
Ce n-o cunoaște încă nici un om!

Si dacă s-ar putea ca prin căință
Să urc în inima TA - O, doamne, iar
Să mă arunci în brazdă suferință
Ca pe-o sămîntă nouă de muștar,

Atunci aş apuca să cad în noapte,
În somn adinc să mă adâpostesc,
Să nu văd ce-am făcut, să n-aud șoapte,
Si cind mă voi trezi să infloresc.

LOS ANGELES,
Decembrie, 1989

Poate că această creație demonstrează nu numai calitate poetice ale Corinei Chiriac, ci și procesul sufletesc pe care îl străbate în această perioadă.

O rază de speranță luminează conștiințele celor ce-o lu-

besc: „Tempera mutantur et nos mutamur in illis”.

Corina Chiriac nu va rămine definitiv în California. Peste doi, trei ani se va întoarce acasă, cel puțin ășa declară într-un interviu acordat lui George Mihăită și publicat în Expres (17 mai 1990). Ce face ea în America? Încearcă să-și realizeze visul de a ajunge să cinte la Las Vegas. Înțelege, învăță să lucreze la computer, învăță limbă engleză. A învățat să sofeze, a absolvit cursurile scolii internaționale de turism din San Francisco. Seză, în week-end, cîntă într-un local românesc împreună cu Radu Goldiș, iar dimineață, patru zile pe săptămîna, lucrează pentru o companie de investiții și dezvoltare a spațiilor locative și inchiriază apartamente studentilor uneia dintre cele mai mari universități din lume - UCLA. „Sunt foarte mîndră, că am putut munci și altceva în viață mea... o să-mi servească fiecare zi de experiență americană în viitorul apropiat”.

CORINA

vrei de la lumea astă în care te-ai născut, atunci cînd îți propune „O clipă de sinceritate”, căci, în fond, are dreptate.

Indiferent cui li apartin versurile sau muzica, în cazul în care nu sunt creații proprii, te face să înțelegi că le-a rescris, le-a potrivit atât de bine, ășa cum numai Ea o știe, înțelege, să privim totul ca oameni adevărați și atunci putem să înțelegem, măcar în parte, că acum și acolo în America, Corina și-a confirmat afirmația de odinioară, regăsindu-se sau descoperindu-se pe sine, ca simplu om. Eu cred că Ea s-a străduit în totdeauna să re arate că este în primul rînd un om, chiar dacă nu a reusit încă sau noi am fost prea orbi ca să vedem și prea îndărâtini ca să înțelegem...

Flind mereu altă, sau cel puțin vroind să pară mereu altă, Corina a devenit un fel de magnet atrăgind toate genurile de oameni. Si sunt foarte convinsă că e nespus de greu să te faci ascuțat cu aceeași dragoste de oameni atât de diferiți. Dar Ea a descoprit atât de bine, atât de direct și de transât toate secretele ascunse în fundul sufletelor noastre incit atunci cind ai nevoie de un sfat, de un suport moral, dacă nu ai norocul să-ți cunoști personal, ascuții un cîntec și poti să-iiei

Poate că nu ne-am bătut capul să înțelegem astă, am crezut că muzica Ea este doar ceva de distrație, dar nu ne-am sfîrtit să lăcrimăm sincer ascultând un cîntec precum „Viața fericită imi va da”, „Drumul spre tine” sau „De mine nu-ți mai este dor”. Adevarul e că ne-e dor tuturor de Ea, fie că e vorba de Corina din „Ce mi-e vacanță mare” sau de cea din „Vino iubire-napoi”.

Ne-am întrebat cu toții, cred, după Revoluție, cind o vom revedea pe Corina. Optimistii au numărat și numără și acum zilele pe degete, numărătoarea cea de la început de lume. Căci suntem și noi la început de lume, de viață, întocmai ca și Ea. Si ea să nu prelungesc, ezotericiul, am să scriu acum că am cîtit nu cu mult timp în urmă

un interviu consemnat de George Arion în revista „America, America”. Titlul inserat acolo este mai mult decit sugestiv, căci Corina declară „Am divertit de Corina Chiriac”.

Dacă o privim pe Corina numai prin prisma spectatorului, durerea provocată de Ea prin această afirmație este destul de vie, iar nedumerirea și mai mare. Dar acum noi învățăm să privim totul ca oameni adevărați și atunci putem să înțelegem, măcar în parte, că acum și acolo în America, Corina și-a confirmat afirmația de odinioară, regăsindu-se sau descoperindu-se pe sine, ca simplu om. Eu cred că Ea s-a străduit în totdeauna să re arate că este în primul rînd un om, chiar dacă nu a reusit încă sau noi am fost prea orbi ca să vedem și prea îndărâtini ca să înțelegem...

In orice caz, m-a durut foarte mult declarația Corinei, care spunea că acea Corina Chiriac pe care a lăsat-o acasă, practic „a murit”. Si nu numai eu mă aflu în situația astă, toți cei care o lubim și o respectăm și așa, căci și departe, o facem pentru ea pe care o cunoaștem și care a mers pe același drum aspru alături de noi.

Eu sper că aceste rînduri pe care le-am vrut deosebite, dar a voi nu este sinonim cu „a putea”, să ajungă într-o zi sub ochii celei căreia îl sint dedicat. Regret nespus că instrumentele cu care am lucrat cuvintele, nu și-au găsit imbinarea cea mai potrivită, dar și acum, le putem înlocui așa de usor, ascuțindu-i vocea. Si totusi, numai cuvintele putem spune așa, pentru ziua de 26 octombrie „La mulți ani, Corina Chiriac”... Si nu numai atât: „Multă fericire, Corina, Angela Chiriac”...

ELENA SCRĂDEANU

Cronică sentimentală

OM BUN, DESCHIDE-NE POARTA!

Dă-ne o coajă și nu ne goni
Și-n schimb îți vom alunga
tristețea
Cu vesele cîntece și ghidușii.

Tot căutind prin „trecutul” nostru am găsit un desen făcut de mine prin 1978, pe o măsuță a juriului festivalului „Primăvara baladelor” și m-am gîndit să îl înapoiez, împreună cu cîteva rînduri, pe o hîrtie de ziar. Si deși de mulți ani șiu foarte puține lucruri despre mine și toate acestea puține de la alții care le șiu și ei de la alții, n-o să-ti pun întrebărî. Că anii de zile la înîrebarîtele mele nu primeam decît zimbul tău, parcă obosit sau neincredător. Si te lăsăm în pace pentru că tu, tu trebuie să-l încruci sau să cînti, să râmîni în mine și nouă nu ne dădeai decît visele tale reale care nu mai aveau nevoie de răspunsuri...

Si ne-ai dat Dane, oh Doamne, cite ne-ai dat și cite altele am pierdut; și cum puteam noi

chitară și înainte de a cînta pe singurul microfon din Studioul 4 a spus tuturor telespectatorilor, „cred și sint ferici că acum ne vom putea întîlni cu toti cei plecați departe și în primul rînd cu Dan Andrei Aldea”. Iar primul festival al prietenilor tăi, în martie '90, s-a numit „Om bun”.

Si să mai stii Dane că dacă nouă, generație noastră, ne este dor de mine, apoi a venit o altă generație care te să fie doar din muzica ta și din povestiri și pentru copiii acestia care au înfruntat arme și tancuri adevarate ca să pot să-ți scriu această scrisoare, tare și face un concert la Sala Palatului cu mine, tu singur cu instrumentele tale, să ne vorbești și sa ne cînti în timp ce luminările s-ar stinge încet pe marea scenă, ca în seara de Crăciun din '78, cînd am desfăcut o sticla de sămpanie și tu, cu o voce tremurătoare, înconjurat de Moțu, Mircea, Andu și mulți alții, ai spus publicului: „Închin acest pahar... pentru toți prietenii noștri... și pentru dușmanii noștri... pentru cel ce ne iubesc și pentru cei ce spun că suntem niște nespălați...”

Scria Alexandru Basarab, prietenul tău cu care ai lărguit versurile de la „Zalmoxe” în programul festivalului „A” '78: „Dan este omul pe care îl roade frumoasa ambioare a lucrului bine făcut, profesionistul care mine să stie absolut totul, și care pe deasupra, în meșteșugul pe care îl stie — zic eu — aproape perfect. Aproape — fiindcă mereu se va îl cîva nou care îl va stimula insomnile”.

Chiar mări Dane, cum îți mai petrec noptile? Si cum minuni ciudate au mai construit mini-

le tale? Si ce mai face Dana? Spune-i Dănuței dar ia și tu aminte, sint oameni care au nevoie sau numai vor să-i cunoască pe tăticui el, atunci cînd undele, fără imagine, ne aduc o voce...

Deschide poarta și dă-ne
Aibi milă de niște bieți
menescerei
Veșnic pe drum — astă ni-i
soarta
Veșnic pe drum, căutind
un castel.

Cu dragoste,
AUREL GHERGHEL

Cîntec blazat

Sus pe gardul dinspre vie
O găină cenușie
Și-un cocoș impintenat
S-au suiat și stau la sfat
— Ia te uită, mă rog și
Cit de sus ne-am cocoșat
Și deodată eu glas mare
Incepură amindoi
Să cotcodăcească-n Soare
Nimeni nu mai e ca noi
Dar de sus din corodouș
Pitulindu-se-ntrre foi
Le-a răspuns un pitigoi
Ciji ca voi!
Ciji ca voi!

Jocul aparentelor

Omul gras are haz
Omul slab e bolnav
Omul chei e misel
Cel pleios e scandalos de slinos

Refrin: Si totușt

Noi știm — aparentele înșeala
Poți fi slab fără vreo boală
De vrei să nu faci o greșală
Omul nu-l judeca după haine și păr.

Omul scund e fecund
Cel înalt e pedant
Omul trist e artist
Omul gol e scandalos de frivol.

REFREN

Omul spin e hapsin
Cel fricos e nervos
Omul miop calcă-n gropi
Omul tuns în funcții e uns.

REFREN

să știm în care erai tu (sau poate că ai fost în toate?), în „Languir me fais”, liedul lui Enescu sau în „Blues absurd”, în „Sir de cocori” pentru care ai primit premiul de compozitie al festivalului „A” din '71 sau în muzica atât de efemeră realizată pentru prietenul tău Moțu și explozivele puneri în scenă de la Teatrul „Bulandra” în „Om bun”, „Lumină liniști” și „Brad bătrîn” sau în „Sinteză”, hard-progresiv ce precedea poemul rock „Zalmoxe” pe care multă îl asculta de pe LP dar eu îl asculta pe banda înregistrată de Sandu în a douăzecea zi de turneu, atunci la Alba Iulia, așa cum îmi ascult și în noaptea aceea, într-o cameră de hotel, de ne-ai bătut vecinii în perete deși bozele de 200 W erau date la minimum, cel puțin la început... Si cît o fi rămas din mine în zecile de înregistrări de studio făcute pentru benzile și discurile prietenilor. Astă seară am vorbit cu Vali la telefon și el mi-a spus că are gata materialul pentru un LP, se va numi „Vino Doamne”, și că îl vine să te cheme, nu să lucrezi la disc, că știe că e o dorință absurdă, doar ca să te vadă, să te simtă, să știe că ești alături. Să știi Dane că nu te-a uitat și că pe 25 decembrie '89 și-a luat

Cîțiva scorponi dintre cei mulți

23 octombrie — Wurzel Busston (Motörhead) n. 1949, 24. — Anda Călugăreanu, Bill Wyman, Helen Reddy, Dale Griffin (Mott The Hoople), 25. — Jon Anderson (Yes), Matthias Jabs (Scorpions), Chris Norman, 26. — Leslie West (Mountain), Corina Chiriac, Frank Mertens (ex Alphaville), Daniel John Ohm, Ken Hammer (Pretty Maids), 27 — Romeo Vanica, Simon Le Bon, K.K. Downing (Judas Priest). 28. Annette Hum-

pe, Eros Ramazzotti, Paul Johnson (Saxon), Charlie Daniels, Hank Marvin (The Shadows), 30. — Marcel Dragomir, Chris Slade, Grace Slick, 31 — Russ Ballard (Argent), Vanilla Ice, Tany Bowers (Simply Red), Larry Mullen jr. (U2), 1 noilemire — Gabriel Cotăbiță, Rick Allen (Def Leppard), Mags Furuholmen (A-ha).

LA MULTI ANI!

„Din cîntecele golanilor”

15 octombrie 1991, ora 14.30. Foierul Teatrului Național este neîncăpător pentru sutile de oameni care așteaptă, ascuță, strigă, discută sau cintă. În aer plutesc mirosurile cele mai diverse: de la cel de haine ponosite sau scoase de la naftalină, pîna la cel de „Chanel” sau „Opium”. Nu este vorba despre o premieră a Naționalului, nici despre un miting, deși s-au făcut simțite accentele vehemente protestatare. Pur și simplu are loc lansarea discului „Din cîntecele golanilor”. Este primul dintr-o serie care va apărea în ciclul „Golaniadei” și are ca protagonisti pe Cristian Pătură (muzica și vocea), Laura Botolan și dr. Barbi (semnătarii versurilor). Pentru că el să apară a fost nevoie ca dr. Barbi „să scoată casa la mezat”, să se împrumute instrumente... Orice istoric al apariției acestor „proto-test-songs” este inutilă, căci importanța lor este cunoscută. Ele reprezintă „materializarea acelei stări de grație”. (Delia Budeanu), Sau...

cum ai așea undeva un șoim împărat și îl incercă să-i convingi pe cei din jurul tău că el e viu și pe deasupra mai și zboară.

Valeriu Sterian: „Este mai mult decît o apariție discografică. Este un inceput de a privi democratic arta. Repet democratic și nu facil.”

Marilena Rotaru: „Discul este într-un fel înimă Golaniadei. Se spune că la oamenii curați, la oamenii foarte sinceri înima li se citeste pe față, pe buze, în ochi. Discul marchează momentul în care „înima” Golaniadei era pe buzele tuturor. Ne dă speranță că tot mai mulți dintre noi vom avea curajul să ne purificăm.”

Carmen Dumitrescu: „Lansarea acestui disc face să nu se piardă un moment important al vietii noastre, să nu se piardă un act politic. Cel mai important act politic, cel mai sfînt și curat al Bucureștilui de după decembrie '89. Nu e important că unii dintre noi suntem chemați, întrebăți, anchetați, ci important este că dinăuntru să ne purificăm.”

L. A. (25 de ani, desenator): „Să totuși mai avem o speranță: Andries are un disc cu cîntecele interzise. Acum, și noi, „golianii”, avem un disc al nostru, un disc care ne amintește de cele mai frumoase zile, de zilele în care am putut declara că suntem o parte a Bucureștilui „zonă liberă de neocomunism”. Chiar dacă astăzi nu dură.”

Sint doar cîteva dintre opinii culese. Este greu să relatezi un moment care trebuia trăit. Un moment uimitor și impresionant în care oamenii s-au regăsiți prezenți pe barecăde... de flori cîntind împreună, rîzind împreună, ovăzind cu totul apărția lor de kilometerul 0 al ZONEI LIBERE DE NEO-COMUNISM, stînd alături la coada imensă, ce serpui în holul Teatrului Național, pentru a-și cumpăra acest disc, pentru a obține autografe de la creatori și de la personalitatele prezente printre care 1-am zărit și pe Vartan Arachelian, Mircea Vintilă, Horia Moculescu... Am văzut bătrâni și fețe de tinere și bătrâni, oameni care credeau în CEVA.

Bogdan Paramici (24 de ani, asistent la Universitatea Ecologică): „Pentru noi, cei care am fost în Piața Universității, în mijlocul Golaniadei, discul reprezintă un simbol pentru eternitate.”

Nicu Vladimîr: „E un lucru bun pentru că râmîn niste părăse, dar și ceva trist deoarece din tot ceea ce a fost nealegem doar cu un obiect. E ca și

SPICURI — DE LA CONFERINȚA DE PRESĂ

Miercuri, 16 octombrie, la magazinul „Muzica” a avut loc o conferință de presă organizată de către protagoniștii discului. Din declaratiile și răspunsurile lor am reînținut:

• Cîntecele noastre nu sunt compuse de noi, ele ne-au fost „dictate” de mulțime; deci sunt ale oamenilor. Privind lăsrurile sub acest aspect, ne așteptăm la acest ecou în public. (dr. Barbi). • Acestea nu sunt cîntecele, sunt adevaratamente IMNURL. Inimuri de dragoste, de speranță, de luptă și de tristețe. (dr. Barbi). • Nici unul dintre noi nu e membru al vreunui partid politic. Eu, ca om, simpatizez, și adevărat, cu Alianța Civica. (Cristi Pătură). • E timpul să apară un Bob Dylan și la noi. (C. Pătură). • Vrem să dăm posibilitatea să se afirme tinerei cu talent, pentru că sunt sute în România. (C. Pătură). • E momentul cîntecelor sociale. (C. Pătură). • Nu trebuie strigat „Jos...escu!”, ci „Jos...ismul!”, aceasta e esența. (dr. Barbi). • Eu am scris versurile într-o jumătate de oră, iar Cristi a compus muzica în 10 minute. Așa s-au născut aceste cîntecele. (dr. Barbi). • În afară de problemele materiale, surprinzător, dar nu am avut nici un altfel de probleme. Să chiar dacă am fi avut, tot am fi făcut discul acesta, căci trebuie să fac. Dacă nu ne-am temut să stăm și să cintăm în balcon, acum — cu alti mai puțini. (dr. Barbi). • Nu e întărirea alegerea Teatrului Național pentru lansarea discului. Dacă ar fi fost după mine, anunțul ar fi sunat astfel: „La 16 octombrie, orele 14.30, va avea loc lansarea discului DIN CÎNTECELE GOLANILOR, în foierul Teatrului Național din Piața Universității”. (C. Pătură).

ORLANDA DELADI
CAMELIA GHIOC

10 melodii pentru VINERI NOAPTEA ÎN DIRECT

(1 noiembrie 1991)

1. Prima iubire și ultima — GABRIEL COTABITĂ.
2. Anima — DEF LEPPARD.
3. Soare — SECRET.
4. Are You Lonesome Tonight — ELVIS PRESLEY.
5. If You Don't I Want My Love — RICHARD MARX.
6. More Than I Can Say — LEO SAYER.
7. Dolce Vita — ICE MC.
8. Bella Signora — GIANNI MORANDI.
9. Whiter Shade Of Pale — PROCOL HARUM.
10. Raindrops Keep Falling On My Head — B. J. THOMAS.

La ediția din 18 octombrie a.c. au participat (cu o prezentă pînă la ultimul minut), Paul Enigărescu, directorul artistic al Electrecordului și Alexandru Andries. S-a înregistrat și un record de întrebări adresate unui invitat. Săptămîna viitoare ajungem la cea de-a 40-a ediție. Telefoanele noastre: 13 69 01 și 14 31 90.

L.P.M. + A.P.

COLEUS — B-dul Dacia nr. 100, tel. 10 17 08. Casete audio într-un număr mare, liceente cu muzică de calitate. Led Zeppelin — Houses Of The Holy, Judas Priest — British Steel, 5 albume Pink Floyd, Jon & Vangelis — „The Friends Of Mr. Cairo”, aproape tot cu Jean Michel Jarre, AC/DC, Dire Straits, Ice MC, Queen (4 albume), Sandra, Chris Rea, Metallica, Milli Vanilli. Vom avea informații periodice despre noile achiziții.

FOTO-IGHICITOARE

PER, LA 3 ANI

MARIE, LA 4 ANI

ROXETTE

Dacă nici acest lot nu va primi răspunsuri, renunțăm la ele trecind la o „probă cu ochi”.

PROPUNERI TOP

(secția străină)

Only A Heartbeat Away — T.Pau, Think — Aretha Franklin, Emotions — Mariah Carey, The Promise Of A New Day — Paula Abdul, Something Get Me Started — Simply Red, Bridge Over Troubled Water — P.J.B./Hannah & Her Sisters, Set Adrift On Memory Bliss — P.M. Dawn, Feel Every Beat — Electronic, Always There — Incognito/J. Brown, Baccardi Feeling — Kate Yanai, Balla Me — Gipsy Kings, Here I Am — UB40, Have I Told You Lately — Rod Stewart, Call My Name — O.M.D., Forever Isn't Enough — Michael Bolton, Do The Limbo Dance — David Hasselhoff, She's In Love With You — Jason Donovan, I Belong To You — Whitney Houston, Can't Stop This Thing We Started — Bryan Adams, Love's A Loaded Gun — Alice Cooper, Don't Cry — Guns N'Roses, Timebomb — U.D.O., I'll Fight For You — Foreigner, Heaven's Train — Badland, Page Of Life — Jon & Vangelis, Top Of The World — Van Halen, Jet City Woman — Queensryche, Hole Hearted — Extreme, Arise — Scouting, Learning To Fly — Tom Petty & The Heartbreakers, Straight To Your Heart — Bad English, Heavy Fuel — Dire Straits, Radio Song — R.E.M., SUPPLEMENT (din scrisori întinzute). Please Don't Go — Timmy T., My Special Child — Sinéad O'Connor, Step On — Happy Mondays, Every Heartbeat — Amy Grant, Ninja Ran — Vanilla Ice, Shadows Of The Night — Sabrina, Vola — Sabrina, Cover My Eyes — Marillion, Steaua sufletului meu — Monica Anghel, Horoscop — Daniela Györfi, Mă tem că vei pleca — Gabriel Cotabîță, Do You Remember — Directia V. Poziție de dreptă — Krypton, Urmează-ți destinul — Amala, Calea spre adevăr — Hans Knall, Profesul — Compact C.

Paul Enigărescu a răspuns cu pricepere și răbdare la majoritatea întrebărilor

Tanță, considerată de cei care sunt drept „cea mai amabilă”

Competitia e deschisa!

MUZICĂ PENTRU ACASĂ

CONCESSIONARIA ALD — str. 30 Decembrie nr. 66 — casete înregistrate în Bulgaria (292 lei/buc.). Scorpions, Depeche Mode, Eros Ramazzotti, Whitney Houston. Se găsesc și cîteva casete originale la 351 lei.

BOUTIQUE VERONIQUE, bd. 1 Mai nr. 121. Casete licență poloneze la 305 lei.

Pe lîngă cele semnalate mai sus găsiți în aceste zile: Enigma, Janet Jackson, Iron Maiden, Rod Stewart (Vagabond Heart), Paula Abdul (Spellbound), Roxette, Snap, Gipsy Kings (Este Mundo), N.K.O.T.B.

WIRA — str. Tonitza nr. 11 — Scritti Politti, Club Nouveau, Falco, Kim Wilde, Frankie Goes To Liverpool.

UNIVERSAL S.A., str. Covaci nr. 5 — se pot obține videodiscurile cu 3 500 de lei.

EDEN, str. 30 Decembrie nr. 48 — Compact Discuri cu 995 lei și casete înregistrate cu 331 lei.

DISCO-RALY cu puncte de desfăcere la Piața Romană, lîngă Cinema Patria și Hotel Dorobanții. Casete poloneze cu 350 lei — Metallica, Judas Priest (Painkiller), Sting (The Soul Cages), Yes (Union), Depeche Mode, Pretty Woman (coloana sonoră a filmului), Kenny Rogers, Aerosmith, Bob Marley, R.E.M., Jennifer Rush, Eagles, The Beatles, The Doors, precum și peste 20 de discuri cu titluri tentante, licente bulgărești.

In fața cofetăriei **CASATA**, Mash Florian oferă tot casete poloneze, dintre care refinat: Moody Blues, Led Zeppelin, Slade, George Harrison, Smokie, Metallica, Midnight Oil.

MARIA SIMION

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlu melodiei	Interpretul

TOP 5 POP - R

1	-	1	Numai pentru tine viață	Laura Stoica
2	-	1	Nu e gelozie	Gabriel Cotabîță
3	2	4	Am fost un actor	Daniel Iordăchioaei
4	-	1	E viață ta	Mădălina Manole și Adrian Damănescu
5	5	2	Dar eu te mai iubesc	Radu Dolgan

TOP 5 ROCK - R

1	2	3	Baba Novac	Phoenix
2	3	4	Buletin de știri	Cargo
3	1	4	Te voi uita	Sanrock
4	5	2	Încearcă să crezi	Krypton
5	-	1	Omul din turn	Canon

TOP 10 POP - S

1	2	4	The Motown Song	Rod Stewart
2	-	1	The Big L.	Roxette
3	8	2	Romantic World	Dana Dawson
4	6	2	I Wanna Sex You Up	Color Me Badd
5	-	1	Now That We Found Love	Heavy D. & The Boyz
6	1	4	Gipsy Woman	Crystal Waters
7	9	2	Missing You Now	Michael Bolton
8	10	2	The Sweet Hello, The Sad Goodbye	Thomas Anders
9	7	3	Things That Make You Go	C&C Music Factory
10	4	4	Mio My Mio	Dana Dragomir

TOP 10 ROCK - S

1	1	5	I Do It For You	Bryan Adams
2	2	5	More Than Words	Extreme
3	-	1	Shiny Happy People	R.E.M.
4	4	4	Monkey Business	Skid Row
5	7	7	Send Me An Angel	Scorpions
6	10	2	You Could Be Mine	Guns N'Roses
7	3	3	Enter Sandman	Metallica
8	5	4	Poundcake	Van Halen
9	9	2	Lowdown And Dirty	Foreigner
10	8	4	Saving My Heart	Yes